

החלטת ביה"ד - עתירת אילן שדה

העותר :

פרופ' אילן שדה – הרצוג 13 תל אביב

נגד

המשיבים:

1. יו"ר המפלגה – ח"כ תמר זנדברג
2. מזכ"ל המפלגה - מר תומר רוזניק
3. יו"ר ועדת הבחירות מר שחף כהן
4. ח"כ עיסאווי פראג'
5. ח"כ אילן גילאון
6. ח"כ מיכל רוזין
7. ח"כ מוסי רז

בקשה דחופה להסדר מימון בחירות פריימריס

החלטה מס 3 :

1. סמכויותיו של בית הדין של מרצ פורטו בפרק י' לתקנון.
2. סעיפים 68.3, 68.4 קובעים כי: "לבית הדין סמכות ייחודית כלפי חברי מרצ, בכל עניין הקשור במרצ, למעט בעניינים הגובלים בפלילים ובעניינים פרטיים שבין אדם לחברו, בהם ניתן להיעזר בשירותי בית הדין, אולם אין הוא מהווה ערכאה בלעדית. מבלי לפגוע בכלליות האמור לעיל, מוסמך בית הדין לדון במחלוקות שבין חברי מרצ לבין עצמם, בינם לבין מוסדות מרצ, במחלוקות בין מוסדות שונים של מרצ, וכן מוסמך הוא לדון בפירוש חוקת מרצ ותקנונה".
3. בסעיף 71.1 לתקנון נקבעו המקרים בהם רשאי חבר מרצ לפנות לבית הדין כדלקמן:
"כל חבר מפלגה או מוסד של מרצ יכול להגיש קובלנה לבית הדין כנגד חבר אחר או מוסד במרצ בגין מעשה או מחדל: 71.1.1 המנוגדים להוראות החוקה והתקנון 71.1.2 להחלטת המוסדות המוסמכים של מרצ; 71.1.3 להחלטות שנתקבלו לאחר המעשה או המחדל, שנעשו תוך עצימת עין מן ההחלטות העומדות להתקבל; 71.1.4 התנהגות שאינה הולמת כלפי חברו למפלגה"
4. מתשובת העותר לשאלתי בהחלטה 2 עולה, כי לעתירתו לא קדמה פניה לאיזה ממוסדות או מחבריה האחרים של מרצ, כן אין בה פירוט של מעשה או מחדל הנוגדים את הוראות מסמכי היסוד של המפלגה, החלטה כלשהי של מוסדותיה ו/או התנהגות בלתי הולמת כלשהי.
5. יובהר, כי בהתאם לתקנון ולהגדרת סמכויותיו של בית הדין במסגרתו, אין לראותו בבית הדין "אסיפה מסדרת", ולצפות כי יבחן ו"יקדם" כל רעיון שעלה במוחו של מי מחברי המפלגה, תוך שיורה לחברים ולמוסדות כיצד לנהוג. הסמכות לקבוע ולהשפיע על התנהלותה של מרצ אינה מסורה לבית הדין, אלא למוסדותיה המחוקקים והמבצעים, ואילו תפקידו של בית הדין לבחון את פעולות הגופים הללו (ולעיתים אף החברים עצמם), לאחר שהוגשה לו עתירה כאמור, כפי סמכויותיו בתקנון.
6. יתרה מכך, העותר השתית עתירתו על "חוק הפריימריז", שאינני מכיר, ולשאלתי באיזה חוק מדובר ענה: "החוק המקנה לח"כ מימון בהליכי בחירות בפריימריז". בכל הכבוד, הריני סבור, כי מצופה מעותר הפונה לבית הדין להציג עתירתו בשפה מקובלת ובאופן

שבית הדין, כמו גם המשיבים, יבינו את כוונתו לאשורה. עתירה ב"קצרנות" ובסיסמאות אינה נהירה כל צרכה, ועד כה אינני משוכנע שהצלחתי לרדת לסוף דעתו של העותר בעניין זה.

7. כן הפניתי את העותר בהחלטה 2 לחוק המפלגות, תשנ"ב 1982 (העותר לא הבהיר שזהו "חוק הפריימריז" אליו כיוון), ובעיקר לסעיפים שעניינם ניהול הכספים המשולמים למועמדים מסוימים, לצורך התמודדות בבחירות מקדימות (כהדרתן בחוק הנ"ל). אם וככל והעותר מתכוון בעתירתו לכספים החוסים תחת חוק זה, לעניות דעתי אין לנהוג בהם אלא בדרך שקובע החוק האמור (ומבקר המדינה), ולכן דינה של העתירה להידחות ממילא.

8. בנסיבות אלה הריני דוחה את העתירה.

9. ההחלטה תפורסם באתר המפלגה.

דרור אורן, עו"ד

יו"ר ההרכב.